

»Vse za narod, svobodo in napredek!« *Dr. K. Lavrič*

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Goriškem občutil na svoji lastni koži »dobrote« klerikalnih konsumov. Naj zadošča bridka izkušnja, katero so imeli kmetje po Kranjskem in Štajerskem!

D O P I S I.

Brkini. (Shod poslanca Štreklja.) — Naš poslanec Štrekelj je imel v nedeljo, t. j. 4. t. m. ob 9. uri predpold. shod na Barki. Ko so naši zavedni Brkini zvedeli nekoliko dni poprej o shodu — bili so prijetno iznenadeni, ker vsakdo je želel videti in spoznati moža, ki je samo s svojim imenom premagal obrekovanje črne bande in uničil vse visoko leteče nade Laharnarjeve. Shoda se je udeležilo nad 250 oseb, ki so z veliko pazljivostjo sledili poročilu g. poslanca, kateri nam je z jasnimi besedami pojasnjeval položaj v deželnem in državnem zboru. Najbolj ogorčeni so bili ljudje, ko so slišali, da se je sprejel novi volilni red za deželni zbor tudi z glasovi klerikalcev. Koncem govora je priredilo ljudstvo v zahvalo g. poslancu prisrčno ovacijo ter mu z živiošklici izreklo popolno zaupanje. Ko bi videli duhovniki à la Dolenc in Elsnic — kako zaupno so občevali po shodu možje z Barke, Mislič, Vatovlj in Varej z gosp. poslancem in kako prijazno in dobrohotno jim je ta pojasnjeval in svetoval razne reči, ne bi se upali več govoriti o tem možu tem ljudem takó, kakor so za časa volitev. Blizu poldne je bilo, ko se je odpeljal naš ljubljeni poslanec z glasnimi živiošklici pozdravljen iz Barke v Matavuna, kjer je imel popold. shod. Omenim vsaj tudi, da je bila Barka okrašena z zastavami in slavaloki na čast g. poslancu.

Da — da — zavedni Brkini so znali za časa državnozborskih volitev ločiti resnico od laži in bodo vedeli, kaj jim je storiti tudi za bližnje deželnozborske volitve, četudi kaplanu Dolencu na Vatovljah glava pred altarnjem počti pod lastnimi udarci, in četudi župnik Elsnic trikrat križem pogleda proti nebu.

Iz Devina, dne 5. avg. 1907. — (Pri-
tepeni razgrajači.) — Tu imamo uprav-
pasjo vročino, katera deluje tudi na možgane

tako; toda spanec je zelo
no, kadar si ga človek želi,
e čakal do polnoči ter se
sveti Lavrencij na raznju.

Konsum je nevarna trgovina: vspeva sicer tuintam, kjer se dani predpogoji, ali kjer jih rodi sovraštvo do trgovcev, kjer jih kličejo v življenje politični oziri, tam pa povsodi prinašajo kmetom le pogubo in sramoto.

Zato pa ponovno svarimo, naj se nikjeri ne udajo klerikalcem za snovanje konsumov, ker taki konsumi, kakoršne bi oni ustanovljali, morajo propasti ter prinesiti članom le škodo in ječo. Ni potreba, da bi še naš kmet na

(Dalje.)

Bilo je torej tvarine dovolj, da je vojvoda pre-
maga! jeval o njej; in tako se mu je tudi pri šahu go-
stilo ravnotako kot poprej pri žoganju: Beaufort je
izgubljal po vrsti vse igre, in tako ga je premagal
precej častnik, kakor ga je bil zjutraj premagal La-
lamée.

Vsaj vojvoda je mislil tako; toda spanec je zelo muhasto božanstvo in ravno, kadar si ga človek želi, takrat ne pride. Vojvoda je čakal do polnoči ter se obračal po postelji kakor sveti Lavrencij na raznju. Slednjič je vendar zaspal.

Toda že pri prvem svitu se je vzbudil: imel je čudovite sanje; sanjal je, da so mu zrastle perutnice; tedaj je hotel seveda zleteti, in sprva so njegove peruti čisto dobro nosile; toda ko je prišel do neke višine, mu je hipoma zmanjkalo te čudne opore, peruti so se mu strle, in zdelo se mu je, da pada v brezdanje globine, in vzbudil se je ves poten in zmučen, kakor bi bil res padel iz silnih zračnih višin.

Nato je zopet zaspal, in vstale so mu nove sanje, še bolj nesmiselne kot prejšnje; komaj je zatisnil oči, ko je njegov duh, ki je poznal sedaj le jeden cilj, namreč beg, zopet krenil na to pot ter hotel poskusiti ta beg. Sedaj pa je bilo drugače: našli so podzemeljsko pot, po kateri naj bi prišel iz Vincennes-a; šel je torej na to pot, in Grimand je stopal pred njim s svetilko v roki; toda polagoma se je začela pot ožiti, in vendar je korakal vojvoda vedno dalje; slednjič pa je postal hodnik tako ozek, da je begun zaman poskušal, da bi šel še dalje: stene so se zbližale ter ga tiščale med seboj; napenjal je vse sile, da bi se genil z mesta, a bilo je nemogoče; in vendar je videl v daljavi Grimanda, ki je stopal dalje s svojo svetilko; hotel ga je poklicati, da bi mu pomagal priti iz te soteske, ki ga je davila, toda niti glas ni mogel spraviti iz grla. Tedaj pa je začul od druge strani, tam, odkoder je bil prišel, korake onih, ki so ga zasledovali, in ti koraki so se vedno bolj bližali, gotovo ga najdejo, nič

več ni imel nade, da uteče. Zdelo se je, da so zidovi sporazumljeni z njegovimi sovražniki, da ga tembolj tiščijo, čim rajši bi bil bežal; slednjič je zaslišal La Ramée-jev glas, in že je ugledal tega za seboj. La Ramée je iztegnil roko, mu jo položil na ramo ter se glasno zasmejal; zgrabili so ga ter ga odvedli tja v ono nizko, obokano sobo, kjer so umrli maršal Ornano, Puylaurens in njegov stric; njihovi grobovi so bili tu, podobni trem gričkom, in četrti grob je že bil skopan ter čakal na truplo.

Ko se je torej vojvoda vzbudil, si je ravno tako prizadeval, da bi ostal čuječ, kakor je prej prizadeval, da bi zaspal; in ko je La Ramée vstopil, je bil vojvoda tako bled in tako zmučen, da ga je La Ramée vprašal, če je bolan.

— Res, pravi jeden izmed stražnikov, ki je ležal v sobi in ni mogel spati, ker so ga zobje boleli, katero bolezen je dobil zaradi vlažnosti, res, Monseigneur je imel zelo nemirno noč, in dvakrat ali trikrat je klical v sanjah na pomoč.

— Kaj vam pa je, Monseigneur? vpraša La Ramée.

— E, pravi vojvoda, ti si mi včeraj kvasil o begu ter mi zmedel glavo, ti si kriv, da sem sanjal, da bežim ter si na begu zlomim vrat.

— Vidite, Monseigneur, pravi, to je opomin iz nebes: upam pa, da bodete take neumnosti počenjali

— In prav imate, dragi La Ramée, pravi vojvoda ter si obriše pot, ki mu je še vedno tekla po čelu, dasi je bil že popolnoma vzbujen, odslej hočem sanjati samo, kako bom pil in jedel.

Iz Dol. Vrtojbe, 5. avgusta 1907. — Ples tukajšnjih socijalnih demokratov, ki se je vršil minulo nedeljo, pokazal je, kako so ti narodni! — Njih vabila na ta ples so bila tiskana v italijanski tiskarni. Godba je bila seveda tudi laška. Prostor, kjer se je vršil ples, bil je obdan — z eno samo izjemo — s samo rdečimi zastavami. — Ali je to nekdanja narodna zavest naših Vrtojbencev? In s temi ljudmi se družijo tudi tukajšnji agrarci! Govori se, da se najbrže združi nekdanj nam toli simpatične „Čitalnica“, katera sedaj kima, s temi inter. acijonalisti. Nam se to zdi sicer čudno, a verjetno je vendarle. No, časi se pač spreminjajo in z njimi se spreminjajo tudi vrtojbenske razmere! Nekdaj bi ne rekli, da bo prišlo gledé narodnostnega vprašanja v naši vasi tako daleč. In vprašamo se, kdo je vsega tega kriv?

Iz Biljane. — V Biljani je bilo sklicano dne 3. avgusta t. l. novo občinsko starestinstvo k volitvi župana in podžupanov. Volitev se ni mogla vršiti, ker klerikalnih starestin ni bilo k seji, radi česar ni bilo za sklepčnost zadostnega števila starestin navzočih. Ker odsotni starestine niso opravičili svoje odsotnosti, naložilo je starestinstvo vsakemu kazen po 40 kron. K volitvi je došel tudi voditelj c. kr. okrajnega glavarstva v Gradišču g. vitez Pozzi, kateri je izrazil svoje začudenje, da tudi biljanski učitelj Simčič, ki je občinski starestina, zavzema v občini tako strankanjsko stališče.

Ljudstvo je prepira, ki že čez 2 leti traja v občini, do grla sito ter se splošno izraža ogorčenje nad početjem klerikalnih starestin. Čas je, da bi nastal enkrat tako zaželen mir in da bi starestinstvo začelo delovati v prosep in korist občine. Kakor se pa vidi, je strankarska strast pri klerikalnih starestinah obvladala vse druge poštenjše čute.

Še nekaj! Naš župnik Kumar se naprednjakov zelo boji. Ubožec ne ve, kam bi se skril, ko sreča na poti kakoga „prokletega“ liberalca; da bi se neljubemu srečanju izognil, išče g. župnik najbolj skrite steze.

G. župnik! Čemu se bojite liberalcev? Mar zato, ker so ti odkritosrčni ter se ne bojé nikomur pogledati v obraz? Naše mneje je, da odkritosrčnih ljudi se je najmanj bati. Bojte se bolj tistih, ki se vam prilizujejo in v kojih notrajnost ne morete videti. —

Ponikve na Tolminskem, 6. avgusta 1907. — (Posledice požara.) — K dopisu v predzadnji „Soci“ dodajamo še sledeče dopolnilo. Kakor že poročano, je zgorela skoro cela vas. Rešila se je živina in le nekaj malega blaga, vse pohištvo je zgorelo. Tudi nekaj živine je zgorelo, enemu kmetu vsa. Zgorelo je večinoma vse seno, ker je bilo večinoma že vse položeno in spravljeno. Tu pri nas spravijo vse domov radi velikega snega, kateri ovira po zimi spravljati seno iz senikov domov. Živina je ljudem ostala, a ji nimajo kaj pokladati in jo nimajo kam dati in, kar je najhujše, sami nimajo kam iti. Čez 150 ljudi je brez strehe. Da bi bilo ljudstvo vsaj premožno, a je baš obratno. Zato je grozno za uboge ljudi. Pomoč je skrajno potrebna. Zavarovani so večinoma vsi, a za jako male zneske, ker se s težavo plačuje zavarovalnina. Ako ne pride od kake strani pomoč, propade več kmetij in več hiš se ne bo novo sezidalo. Ljudstvo je vse obupano. Tava tje in sem po razvalinah in zdihuje. — Je pa res grozno tužen pogled na razdejano, porušeno vas. Ljudstvo je tu pridno. Vsak gospodar se je nad drugim zgledoval. Zato so bili res vsi prav pridni gospodarji, niti enega pijanca ni na Ponikvah. Dasiravno je slab kraj za življenje, vendar se je shajalo s pridnostjo in trudom, a sedanja katastrofa je mnogim vzela pogum in pravijo, da ne bodo več zidali novih hiš. Le nujna pomoč bi rešila te reveže. Zato se apeluje na vse mero-dajne faktorje, da naj blagovolijo preskrbeti hitro pomoč na pristojnih mestih.

Z Vipavskega. — Alojzij Štrekelj ne bo imel upliva na Dunaju, se je prerado govorilo za časa volitev.

Jaz sem vložil prošnjo po g. Alojziju Štreklju na ministerstvo poljedelstva v neki obče koristni kmetijski zadevi; in sicer 16. julija odposljam s pošto isto Štreklju. Dne 18. julija mi odpiše: „Vašo prošnjo sem osebno vročil poljed. ministru ter jo priporočil.“

Dne 1. avgusta je že bila v tej zadevi poslana komisija, da se prepriča na licu mesta o stvari. Radi tega jaz pravim: G. Alojzij Štrekelj ni šel na Dunaj le gledat zbornice,

ampak delovat za narod! — Skušal je torej vršiti svojo dolžnost in ta ni mala; kajti narod s tolikimi potrebami kot je slovenski kmet zahtva mnogo od svojih zastopnikov.

Prepričani smo mi kmetje, da je in ostane g. Alojz Štrekelj naš vrl zastopnik, kojemu je mari za blagor trpina — kmeta.

Z. V. kmetovalec.

Domače in razne novice.

Umrta je v Radečah pri Zidanem mostu tamkajšnja učiteljica gospa Mara Pšeničnik rojena Praprotnik. — Naj v miru počiva!

Pri dopolnilnih volitvah v komisijo za obrtniški davek v IV. razred sta bila voljena Peter Bertos in za namestnika Josip pl. Pallich. Slovenska kandidata sta ostala v manjšini, a sta imela precejšnje število glasov (okoli 150).

„Gorica“ proti „Edinosti“. — Klerikalni zagrizenci so sila hudi na tržaško „Edinost“, ker v zadnjem volilnem boju ni obračala svojih simpatij po vetru iz Goriškega ordinarijata in ni hotela hvaliti dr. Laharnarja. Zato bi se strašno radi maščevali, ne samo nad „Edinostjo“, marveč tudi nad voditelji tržaških Slovencev, in „G.“ hujska istrsko slovensko duhovščino proti Trstu. Kar cele kope dolge članke objavlja v vsaki številki proti „Edinosti“, in refrain vsakega članka se glasi: „Istrski duhovniki, pogledjte hinavske liberalce, ki se skrivajo za „Edinostjo“: proč od njih.“ „Edinost“ se klerikalnim politikom lahko smeje, ker istrski duhovniki pač niso še taki kalini, da bi sedali na lim kakoga obskurnega Kremžarčka.

Dež. odbor za Furlanijo. — Deželni odbor se je hitro zavzel za furlanske poškodovance, katerim je toča 3. t. m. opustošila polja. Poslal je med drugim spomenico na ministerstvo, v kateri nasvetuje sledeče ukrepe: 1.) Izda naj se prepoved glede izvažanja krme iz dežele. 2.) Določi naj se krmi normalna cena, in za višjo ceno od normalne naj podeli viška vlada diferencne prispevke. 3.) Dovolje naj se znižane železniške vozarine za uvoz krme v našo deželo. 4.) Dovolji naj se vojakom, ki pripadajo kmetiskemu stanu dopust, da bodo pomagali pri intenzivnih poljskih delih, ki so se izkazala potrebna. 5.) Javne naprave, za katere so denarna sredstva že zajamčena, naj se nemudoma izvrše.

Nadalje daje tudi kmetovalcem v okrožnici na županstva praktične nasvete, kako od pomoči deloma pomanjkanju krme. Priporoča zlasti, naj sejejo rastline, ki dajejo od septembra do novembra zeleno krmo.

K tej akciji deželnega odbora pripominjamo: Lepo in prav je, da skrbi deželni odbor za Furlanijo. A radovedni smo, kdaj se zavzame tudi za Kras, kjer je tudi pobila toča in je vsled suše velik nedostatek krme! Saj so Kraševci tudi naši deželani!

„Goričani“ dopisniki so se navzeli iz tega lista že precej nesramnosti. Tako je izpuštil v zadnji „Gorici“ neki „občan“ v dopisu „s Krasa“ v katerem se menda tomajski učitelj Kenda samega sebe hvali, zopet dišečo impertinenco proti g. poslancu Štreklju. Pravi med drugim: „Zato je pa Štrekelj zaupil v gosposki zbornici „Bienert vortreten“, toda namesto Bienerta dobil je na zadnji 2 črki ministrovega imena zasluženi odgovor“. Da se kdo upa na tak način hruliti g. poslanca, potem ko sta že davno pojasnila pripetljaj, g. Gabršček in poslanec sam, je pač taka nesramnost, da bi bil edini odgovor na to primerna brca v tisti del dopisnikovega nečednega telesa, o katerem govori zadnji dve ministrovi črki.

„Societá popolare“ se imenuje obskurno društvice goriških neodrešencev. Njegovi člani so začutili nujno potrebo, protestovati na občnem zboru v nedeljo proti premestitvi učiteljskega iz Kopa v Gorico. Skoraj ni vredno tega omenjati, ker je pač vse eno, ali taka mušica vzdigne svoj neupoštevani glasič proti že sklenjeni premestitvi, ali ne. Znatilen pa je način, kako so govorili odborniki proti slovenski narodnosti. Predsednik Josip Brumat, menda „skribant“ pri „Cooperativi“ je hrulil vlado, češ, da podpira težnje vse druge prejšnjega simpatičnih sodeležanov druge narodnosti, ki hočejo lepo od nekdanj laško Gorico izpremeniti v barbarsko vas! — Da, da, simpatični tem laškim hadutežem v resnici nismo, saj vemo, da bi nas radi utopili v žlici vode! Toda le potolažite se! Mi smo tu in ostanemo, in bo nas vedno več, ne da bi se brigali za to, ali je to po godi kakemu zbesnelemu laškemu obskurnežu ali ne! Končno se je neki drugi pisec, Quaini,

izpodtikal naš slovenskimi napisi. Ta uboga revšeta! Kako se jim cedé sline po tistih lepih starih časih, ko so laški neodrešenci neomejeno gospodovali po mestu in ki kmalu izginejo!

Čas romanja. — Že zopet je prišel tisti letni čas, ko so klerikalni listi polni vabil na različna romanja. Ravno se pripravlja veliko romanje v Rim, „Slovenec“ od prejšnje srede pa naznanja veliko romanje na Sv. Višarje in v Marjino Celje. Zopet znese torej letos naše ljudstvo ogromne svote denarja v tujino! Doma pa jadikujemo o slabih letinah, toči, suši in drugih takih nadlogah in se sestavljajo načrti, kako bi se rešilo kmeta iz velike revščine. In ustanovljajo se kar politične stranke, ki naj pomagajo kmetom! Ako bi ostal ves tisti denar, ki se ga znese vsako leto v tuje malhe, doma, bi bilo mnogo pomagano. Saj uti vendar katekizem, da je bog povsod, torej tudi pri nas. Slišal Vas torej bo, kjer koli ga molite. Da bi pa imele kake cerkve prednost pred drugimi, tega nikar ne verujte! To je paganstvo, ki nikakor ne odgovarja krščanskim naukom. Ne verjemite torej duhovnikom, ko Vas vabijo na draga potovanja! Lepo doma ostanite pa pamet rabite in potem ostanite še par kronic več v žepu, ki jih lahko uporabite v koristne namene.

Murve. — Iz državne drevesnice so na prodaj mrlade žlahtne murve, stare 2 leti, po 50 vin. in 25 vin. komad. Murve za seme pa po 6 K vsakih tisoč. Kdor jih hoče imeti, naj se oglasi na goriškem okrajnem glavarstvu, gozdarski oddelek.

Prvi slovenski penzionat ženskega vzgojevalnega in naobraževalnega društva „Mladika“ v Ljubljani, Gosposke ulice št. 8. — Ta prepotrebni zavod so ustanovile rodoljubne slovenske dame za deklice slovenske in sploh slovenske narodnosti, ki obiskujejo Cesarja Franca Jožefa I. mestno višjo dekliško šolo, oziroma licej ali kako drugo slovensko šolo v Ljubljani. S to ustanovitvijo se omogoči staršem, da pošiljajo svoje hčerke v narodna učilišča. V zavodu dobivajo deklice temeljito teoretično in praktično izobrazbo ter skrbno meščansko vzgojo kot bodoče dobre in skromne gospodinje. — Skrbi se tudi za to, da se prične lepim vnanjim občevalnim oblikam in da se sploh vzgoje za praktično življenje. — Čustvovanje se jim blaži z gojitvijo glasbe in petja, z deklamacijami in s primernim čtivom ter z udeleževanjem primeru umetniških prireditvev. — V higieničnem oziru se jim krepi telo z zdravno in zadostno hrano, s previdnim utrjevanjem, z igrami in s telovadbo, z izprehodi itd. Zavod ima hišnega zdravnika, ki je za slučaj potrebe vsak čas na razpolago; za obolelo gojenko pa se vestno skrbi v posebni izolirani sobi. — Občevanje v penzionatu je domače. Izkušene dame skrbje z modro previdnostjo in strogostjo, ljubeznivo in materinsko za gojenke, ki jim postane vsled tega penzionat prijetno bivališče. Penzionat ima značaj slovenske domačnosti. — Hišni red navaja gojenke k točnosti, vestnosti, rodoljubnosti in ljubezni do domačih opravil. — Sprejemajo se redne in izredne gojenke. Prve stanujejo v internatu, kjer uživajo vso oskrbo, druge so le čez dan v zavodu. Vpisnine je plačati 4 K. — Redne gojenke plačujejo po 60 K na mesec in to za stanovanje, hrano in nadzorovanje pri pouku. — Izredne gojenke, ki ostanejo čez opoldne v zavodu, plačujajo po 16 K na mesec. — Če dopušča prostor, se sprejemajo tudi starejše gojenke za posamezne mesece. Te plačujejo po 70 K na mesec. Plačevati je naprej. Vpisani gojenki, ki pa ne vstopi, se ne vrne vplačana mesečina. — Pri vpisovanju je predložiti zdravniško in zadnje šolsko izpričevalo ter krstni list. — Odbor izobraževalnega ženskega društva „Mladika“ ima pravico, da v posebno nujnem slučaju, ko bi po kaki gojenki drugim bodisi v zdravstvenem, bodisi v moralnem oziru pretila nevarnost, to gojenko odslovi, kar se nemudoma naznani staršem. Za izpopolnjevanje splošne izobrazbe so na razpolago izkušene moči. — Za pouk v glasbi in v raznih jezikih se določujejo dogovoroma s starši posebni honorarji. Tudi plesa, združenega s poukom v dostojnem vedenju se uče gojenke v zavodu. Vsak mesec se pošiljajo staršem računi o izdatkih za izredne učne potrošbine, za obiskovanje gledališča, za toalete itd. Skrb zavoda pa bo, da se deklice vadijo pri vseh svojih izdatkih štedljivosti in skromnosti. Perilo se pere v zavodu, in sicer životno proti primerni odškodnini, namizno in posteljno pa brezplačno. — Vsaka redna gojenka prinese s seboj primerno zalogo zaznamovanega perila in drugih potrebnih tudi zaznamovanih stvari,

in sicer: 1. odejo, 3 rjuhe, 3 odejne prevleke, blazino in 3 prevleke; vse kolikor mogoče preprosto izdelano. 2. 6 navadnih prtičev, 3 manjše kavne prtiče, 6 brisalk, 2 otičarje za frotiranje in 8 brisač za snajenje umivalnika ter vrečico iz debelega platna za nesnaženo perilo. 3. 6 dnevnih in 3 nočne srajce, 6 poletnih in 6 zimskih hlač, 3 poletna in 3 zimska spodnja krila, 12 parov poletnih in 6 parov zimskih nogavic, 24 žepnih robcev, 1 kopelno obleko; 4. potrebno obleko, ki bodi okusno toda preprosto prirojena in okrašena; 3 temnomodre in 2 bela predpasnika, 2 parov temnomodrih rokavcev; 2 para črveljev, 1 par domačih črveljev. Telovadsko obleko, bluze in predpasnike preskrbuje na željo staršev tudi zavod; 5. preprosto malo košarico za ročno dela s potrebnim šivalnim orodjem; 6. 2 glavnika, lasno in zobno ščetico, ščetico za nohte, krtačo za obleko, 3 kose mila; 7. vsaka gojenka prinese s seboj malo in veliko žlico, vilice in nož ter obroček za prtič. — Vodstvo zavoda poroča staršem vsak mesec o napredku v šoli, o vedenju in zdravstvenem stanju gojenke. V izrednih slučajih se starši takoj obveščajo. — Odbor jamči za korektno vodstvo in vestno oskrbnost v zavodu.

Društvene užigalice so prinesle lani „Družba sv. Cirila in Metoda“ 3000 kron. Hrvaška družba sv. C. in M. pa je imela letos od svojih užigalic že v I. poluletu 9012 kron dobička. To je res velika razlika, kajti očitno je, da bi mogla imeti naša družba kaj več nego 3000 K od užigalic. In kaj je zakrivilo tako slabe uspehe? Narodna mlačnost? Tudi ta je sokriva. Kajti znano je, da je naše ljudstvo težko pripraviti do izvajanja narodnostnega principa tudi na gospodarskem polju. To bi se mu moralo še-le dopovedati! In tako smo prišli do drugega krivca, družbe same. Čegava naloga pa je, delati reklamo za družbo in njene naprave? Očitno njenega odbora! In zakaj ta v tem oziru nič ali le malo stori? Sploh smo videli na prejšnjem odboru pomagkanje vsake inicijative, od tod slabi uspehi. Konečno omenjamo tudi, da delajo hrvaške užigalice slovenskim veliko konkurenco. Povsod po Slovenskem, zlasti na Goriškem, se prodajajo skoraj več nego slovenske. Zlasti trgovci jih razpečavajo rajše nego slovenske. Ljudstvo pa jih kupuje, misleč, da so to slovenske. Tudi se trgovci branijo prodajati slovenske užigalice. Zato, ker je kupčija z njimi nesolna. Hrvaška družba jim da namreč 10% namene procenke, kakor pri drugih užigalicah, dočim je dobiček pri slovenskih mnogo manjši. Že tako je dobiček od užigalic za trgovce mal, pri slovenskih pa nima niti tega. Zato trgovci niso neumni, da bi jih prodajali, zato, da poteče dobiček na veliko v žep zasebne mu podjetniku, ki daje družbi le malenkostno plačilo za reklamo, ki mu jo dela družba. Ako bi te užigalice ne bile na prihod družbe sv. C. in M., bi jih najbrže Prodajni sploh nič ne prodajal. Tako pa dela lepe kupčije in plača za veliki dobiček družbi bagatel 3000 K na leto! Kako pa pridejo prekupčiji do tega, da bodo delali za Prodajno zep? Pri hrvaških užigalicah je to drugače, in trgovci raje prodajajo hrvaške užigalice. Ako bi se pa kupčija s slovenskimi užigalicami postavila na solidno podlago, bi se moglo v primerno agitacijo doseči, da bi trgovci sploh ne prodajali drugih, in ljudstvo bi jih moralo kupovati. Glavni vzrok slabih uspehov so torej slabe družbine pogodbe. Delajte boljše pogodbe in boljši bodo tudi uspehi. Toliko za danes — pa brez zamore!

Skupščina družbe sv. C. in M. — Na skupščino družbe sv. Cirila in Metoda v Bobinjski Bistrici je došlo izredno mnogo delegatov vseh strani slovenske domovine. Duhovniki je bilo vse črno, okoli 150, a maše se nadeležil nobeden izmed njih, ker so morali med tem časom agitirati. Na kolodvoru je pozdravil skupščinarje v imenu društva za privabitev tujcev nadučitelj Humek, v imenu občine župan Arh, v imenu podružnice pa župnik Piber. Za sprejem se je zahvalil družbin podpredsednik notar Svetec, ki je tudi predsedoval skupščini. Bivši predsednik mojsignor Zupan je bil izvoljen za častnega člana. Župnik Finžgar je predlagal Zupana za častnega predsednika, kar je v nasprotju s pravili. Nato je podal dr. Iv. Svetina tajniško poročilo za preteklo leto. Dr. Gregor Žetav je ostro kritikoval tajnikovo poročilo ter zahteval, naj se družba reorganizuje modernim zahtevam in duhu časa primerno. Nato je poročal o stanju blagajne notar Aleksander Podovnik. Računi izkazujejo 63.983 K 78 vin. dohodkov, stroškov 54.676 K 99 vin., 9306 K 79 vin. pa gotovine. Blagajnikovo poročilo

je podvrget ostri kritiki predsednik „Prosveta“ Ernest Rekar, ki je napadel družbo med drugimi tudi radi neke pogodbe, ki jo je baje sklenilo vodstvo z nekimi Nemci. Ko so se pričele volitve, je zavladal med skupščinarji silen vihar. Duhovščina je agitovala z vso strastjo, da se izvoli za predsednika dr. Detela. Toda naskok se jim ni posrečil. Hoteli so vthotapiti dr. Detela (starega gimnazijanskega ravnatelja in zagrizenega klerikalca) — kot kompromisnega kandidata. A ker so narvoči ne-klerikalci z vso odločnostjo odklonili to kandidaturo — se klerikalci raje niso udeležili volitve — in tako je bil izvoljen ravnatelj Andrej Senekovič za prvomestnika s 247 glasovi. V odbor pa so bili nato izvoljeni: dr. Merhar, dr. Gregor Žerjav, dr. Karol Bleiweis in Fran Pahernik na 3 leta, dr. Fran Novak in Gregor Einspieler na 2 leti. V nadzorstvo so bili izvoljeni dr. Majaron, dr. Ravnihar, dr. Blešič, Povše in župnik Pavlič, v razsodišče pa: Šavnik, Vederjak, dr. Triljer, Andrej Kalan in dr. Tekavčič. Koroski poslanec Grafenauer je pri tem zagrešil protest proti volitvam, češ, da so se izvršile pomne majorizacije. Izjavil je, da je ta najbrže združba družbina skupščina. Nato so on in njegovi pristaši zapustili dvorano. Poslanec Ribar je kaj dobro repliciral na Grafenauerjev protest, češ, da v vsakem društvu mora biti večina in da družba vsled izida volitev ne razpade, marveč bo še krepkeje napredovala. Letos se udanostna izjava cesanju ni odposlala. To je prvič, odkar obstoja družba. „Slovenec“ se vsled klofute, ki so jo dobili klerikalci, hudo zviža, češ, da so liberalci zahrbtno rovali, dočim klerikalci niso storili tega. Odgovor na to daje dejstvo, da se je udeležilo letošnje skupščine nad 150 duhovnikov, dočim jih je došlo druga leto k večjemu deset. Klerikalci so torej vprizorili strastno akcijo, da bi spravili družbo v svojo malho. Pazljivosti naprednjakov se je posrečilo, da se je ta akcija ponesrečila. — To je kratek resumé zborovanja. Obširneje se pobavimo z njim prihodnjik.

Kdo pa je ta Raspet? — Grafenauerjev protest proti volitvam v odbor družbe sv. Cirila in Metoda je podpisal za Primorsko neki Raspet. Vprašamo tega gospoda, kdo ga je pooblastil, da zastopa na skupščini primorske Slovence? Kdo pa je pravzaprav, kaj je, odkod je? Mi ne poznamo njegove osebe in ravno tako je ne pozna ogromna večina Primorcev. In taka neznanost osebica se predrzne nastopati v imenu primorskih Slovencev! Samega sebe lahko zastopa kjer hoče in sam za sebe lahko podpisuje kar hoče, Primorsko pa naj zastopajo tisti, ki so v to opravičeni. Sicer pa naj si zapíše ta g. „Raspet“ za uho, da je ogromna večina tistih, ki podpirajo našo šolsko družbo in za njo delajo, vesela, da so enkrat pometli iz družbe tisti duh, ki jo je v njenem delovanju le oviral in provzočal njeno propadanje. Kaj si mislijo kakšni razpeti obskurneži, je pa popolnoma vseeno.

Legar (tliis) se je ugnezdil tudi v goriški okolici. Prinesli so ga zidarji s kranjskega. V več okoliških vaseh so konstatovali to nevarno bolezen na zidarjih, ki so se vrnili iz postojnskega okraja. V Renčah je 6 slučajev, v Šempasu eden, v Gor. Vrtojbi trije. Upajmo, da ukrenejo oblastni vse potrebno, da se bolezen ne razširi.

Važno za krčmarje. — Na prodaj je več bl pristnega istrskega terana po jako zmerni ceni. — Natančneje se poizve pri Hinku Stibelj v Vrtovinu pri Čebulih na državni cesti.

Ukradel je neki Josip Uršič s Kostanjevice v gostilni „pri Rajhu“, včeraj zjutraj, z roza Štefana Šuligoja iz Čepovana, žakelj poln telečjih jeter. Porabil je ugoden trenotek, pograbil žakelj — in hajd z njim, — delat kupčijo. Toda ni se mi prav sponeslo. Zalotil ga je redar in odvedel na policijo. Jetra pa so vrnili lastniku.

Pevsko-lamburaško društvo „Podgora“ v Podgori priredi 15. septembra veliko veselico z raznovrstnim vsporedom. Natančni vspored se objavi pravočasno. Bratska društva so naprosena, da ne prirejajo oni dan veselice.

Pomankanje teka in motenje prebave se ozdravi na najpriprostejši način, ako se pije redno Rogaški „Templjev vrelec“. Pri te zastareli in kronični bolezni te vrste, se priporoča „Styria vrelec“ (močnejši). Zaloga pri A. Seppenhofu in A. Jeretiču v Gorici.

Razgled po svetu.

Slavoj Jenko umrl. — Iz Podgrada v Istri je došla tužna vest, da je včeraj zjutraj tamkaj po daljši bolezni umrl bivši istrski

deželni poslanec Slavoj Jenko. Pokojnik je bil navdušen narodnjak, ki je stal dolgo vrsto let v prvih vrstah v borbi za pravice slovenskega in hrvaškega naroda v Istri. Dasi je bil izpostavljen najljutejšim napadom s strani narodnih nasprotnikov, vendar je krepko vztrajal na braniku za svoj narod in nikoli mu niso klonile moti.

Slavoj Jenko si je pridobil za probujo narodne zavesti in za narodno stvar v Istri neveljivih zaslug in vrzel, ki je nastala z njegovo smrtjo in bojnih naših narodnih vrstah, bo le težko izpopolniti. Ves slovenski narod, zlasti pa slovensko istrsko ljudstvo bo ohranilo Slavoju Jenku časten spomin kot nevstrašnemu boritelju za teptane svoje pravice in za svete narodne svetinje. Pogreb pokojnikov bo danes dopoldne. Slavoju Jenku večna pamjat!

Ministrski predsednik baron Beck je došel predvčeranjem s soprogo v Bohinj na letovišče. Stanuje v hotelu sv. Ivan ob boh. jezeru.

Zadruga gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev in žganjetočnikov v Ljubljani. — Lanski izvenredni občni zbor gostilničarske zadruge v Ljubljani je sklenil, da se ima vršiti v doglednem času gostilničarski kongres cele kranjske dežele v Ljubljani, h kateremu je povabiti zadruge in stanovske kolege tudi iz sosednih dežel. Vsled tega sklepa se je začel odbor sedaj pečati s to zadevo in se je te dni že volil doletni pomnoženi odbor in razni odseki za pripravo tega kongresa, kateri naj bi se vršil sredi meseca septembra in sicer 16. in 17. Izdale se bodo na prvo okrožnice vsem gostilničarskim zadrugam po deželi, kakor tudi posameznim stanovskim tovarišem, da podajo svoje želje, pritožbe in nasvete stanovskih članov svojega okolišča, kar žele da se na kongresu razmotriva, in ali postavijo svojega govornika ali pa podajo samo pismeno svoje želje in težnje. To se stori zato, da zamore pripravljani odbor razvrstiti in razdeliti na razpravo prišedši materijal.

Legar na Kranjskem razsaja še vedno. V Postojni, kjer je prvič nastopil, je bolnih 70 oseb. Tudi v Cerknici so konstatovali več slučajev. V vojaški bolnišnici v Ljubljani leži na legarju bolnih 41 vojakov in stotnik Breindl. Ljubljanski vojaki so našli bolezen v Postojni.

Nesreča na železnici. — Dunajski brzovlak je trčil 6. t. m. na kolodvoru v Špifeldu z lokomotivo vlaka, ki vozi na lokalni progi Špifeld-Radgona. Ubit je bil kurjač Cizelj, težko ranjeni so bili 3 železniški uslužbenici, 2 poštna uradnika in 3 potniki; lahko poškodovanih je bilo več oseb. Tri strojnike je zadel živčna kap in so jih morali prepeljati v bolnico v Maribor. Poštni oficijal Ditz je bil lahko ranjen, poštnemu uslužbencu Ehrentharju pa je zlomilo nogo. Materijalna škoda je zelo velika. Osební promet se vzdržuje na ta način, da potniki v Špifeldu prestopajo.

Huda novih na Českom. — S Českega prihajajo vesti o grozni nevihti, ki je razsajala predvčeranjem zvečer. Provrotila je velikanška opustošenja. Zlasti v hrudinskem okraju je bilo izkoreninjenih na tisoče sadnih dreves. Toča je potolkla hmeljeve nasade. V nekaterih vaseh so razbite strehe. V vaseh Trojovice in Truškovice sta se podrla zvonika. Škoda je ogromna.

Zopet nesreča na železnici. — V torek je pri Affreville na železniški progi Alžir-Oran osebni vlak trčil skupaj z nekoliko praznimi vozovi. Govori se, da je bilo mnogo potnikov ubitih in ranjenih.

Proganjanje Slovkov. — Okrajni predstojnik v Miavi na Ogrskem je obsodil tri slovaške učitelje na 15 dni zapore in 200 kron globe, ker so v šolah razobesili zastave v slovenskih barvah. Obtoženi učitelji so se pritožili pri podžupanu, češ, da so te zastave bile hrvatske. Župan je pritožbo odbil in potrdil obsodbo z motivacijo, da v Ogrski imajo samo Hrvatje pravico rabiti svojo zastavo. Učitelji so rekurali na ministerstvo za notranje stvari.

Rop slovaških otrok. — Od leta 1883. obstoji „Zgornjeogrsko kulturno društvo“ — Felső Magyarországi kultur egyesület, katero Slovaki po začetnih slovih imenujejo „femka“. Okrajne skupine femke so razširjene po celim Slovaškem. Femka ustanavlja mažarske otroške vrte in knjižnice, razširja mažarske časnike, deli mažarskim učiteljem nagrade itd. „Femka“ pa si je izmislila naravnost blazno sredstvo, da namreč slovaške otroke pošilja na južno Mažarsko in jih dá mažarskim obiteljim v rejo, da jih popolnoma preleva v polnokrvne Mažare. L. 1874. so agenti femke stariše pregovorili, da so dovolili odgon otrok na jug.

Lagali so starišem, da bodo otroci pri bogatih ljudeh na reji, se izučili rokodelstva in se izsolali ter se v domovino vrnili kakor baroni. 400 otrok so spravili kakor živino v vagon. Nekateri so se res vrnili, toda razcapani in zanemarjeni. Dekleta so se vrnila — zapeljana. Na jugu so se valjala po jeta in tolerančnih hišah. Na jugu so pasli otroci konje in svinje. Drugo otroško ekspedicijo je Femka vprizorila leta 1887. 190 otrok so odgnali in jih na trgu v Sentecu prodajali kakor živino. Celo neki mažarski tist je pisal, da so otroke ponujali kupcem kakor mlade prešiče. L. 1888. je bila tretja ekspedicija. Stariši so otroke poskrili. Žandarji so otroke iskali, toda dobili so le 86 revčkov. Neki kmet je imel svojo hči dva dni in dve noči skrito v neki jami. Četrta ekspedicija je dobila le 15 otrok. Peta ekspedicija se je vršila 1892. Odgnali so na jug 174 otrok. Takrat se je vzdignilo vse evropsko časopisje proti temu barbarstvu, in Femka je nato nekaj časa počivala. Zadnja ekspedicija se je vršila 17. maja leta 1900. v trentinskem komitatu. Odgnali so na jug 24 otrok; ministerstvo je v to svrhu dovolilo Femki 3000 kron.

Trpljenje Poljakov na Pruskom. — Kakor znano hoče pruska vlada na vsak način uničiti poljski narod, ki prebiva na Poznanjskem in po drugih pruskih deželah. Pritiska jih na vse mogoče načine. Ne smejo vzdrževati niti svojih šol, vlada pa jih tudi ne da. Kaznujejo se celo oni, ki privatno poučujejo v poljskem jeziku. Brutalno se kaznujejo oni šolski otroci, ki govoré med seboj v materinščini. Razven tega pa je izdala pruska vlada že čez 1 milijardo za pokup poljskih posestev in naseljevanje Nemcev po njihovih deželah. Sedaj pa hoče predložiti deželnemu zboru celo zakon, po katerem se bodo mogla poljska posestva celo razlaševati in prodajati potem Nemcem. No, Poljaki so trda kost in naravnost jekleno se upirajo nemškemu terorizmu. Kajti poljsko prebivalstvo je čudovito zavedno in naravnost fanatično v boju za svoje pravice. Za to najbrže ne bo imela uspeha niti ta akcija nemške vlade, ki kaže v vsi nagoti živinsko brutalnost in odurnost nemškega elementa, kjer je v večini. Tudi Nemci sami priznavajo, da najbrže ne bo uspeha, zato se branijo, sprejeti ta zakon. Kajti kljub vsemu nasilju je zrastle poljsko prebivalstvo mogočno. V sto letih se je več nego počeloro. V kraljestvu poljskem je naraslo od 2.717.287 v letu 1816. na 11.312.275 v letu 1905. —

Sestanek nemškega cesarja in ruskega carja. — V torek sta se poslovila v Svinemünde oba vladarja. V slovo je bil na ladji carjevi zajutrek, pri katerem je car napil nemški mornarici, omenjajoč prijateljstvo med obema narodoma. Cesar se je zahvalil carju, povdarjal staro prijateljstvo med obema državama ter napil carju. Popoldne je odpelala ladja „Standard“ s carjem proti domu.

Na Francoskem so se te dni izvršile volitve v francoski vrhovni svet. Klerikalizem je bil poražen tudi pri teh volitvah, reakcionarci in tzv. nacionalci so namreč izgubili 41 glasov. Tudi zmerni progresisti so bili poraženi, zmago pa slavijo republikanci in radikalci, t. j. sedanja odločno protiklerikalna večina. Francoski narod, ki koraka že od nekdaj na čelu napredka, je obsodil klerikalizem tudi sedaj, — in vse kričanje proti brezvercem in framazonom ne pomaga nič.

Maroko. — Francoska vlada je poslala pred Casablanca 3 križarice, da bodo varovale Evropejce. V mestu ni še miru. Ko sta francoska bojna ladja „Galilée“ in neka španska križarica izkrcale moštvo, so ga začeli Kabili (neki arabski narod v Maroku), obstreljivati. Zato je Galilée bombardovala marokanske hiše okoli Casablance.

Dirka Peking-Pariz. — Princ Borghese, ki edini še vstraja na poti v Pariz izmed več dirkačev, je prišel predvčeranjem v Berlin. Odtod se poda v Pariz, — končni cilj dirke.

Raztresen učenjak. — 82-letni profesor Monchot v Parizu se je pečal delj časa s problemom, kako izkoristiti solnčno vročino, in je l. 1878. napravil gorkovit aparat, s kojim je koncentriral duhovito solnčnih žarkov. Akademija je obdarila tega raziskovalca, postal je profesor v Tours in Reims, in slednjič je živel samo svojem raziskovanju v Saint-Lambert-u. Pri tem ni niti opazil, da se je začelo ženi mešati, da je delala dolgove in da je strahovala različne eksekutorje s samokresom. Pred osmimi dnevi so je pripeljali v norišnico. Profesor se je čudil, ko so mu zaplenili vse premlinice; najlepše pa je to, da

je imel profesor od države letno rento 4000 frankov, katero je pozabil sprejemati in to že skozi tri leta.

Premičnica Mars se imenuje ona krasna velika zvezda, ki žari že več časa na večernem nebu kot večernica. Ta zvezda je enake vrste kakor naša zemlja. Giblje se namreč okoli svoje osi in okoli solнца in spada v vrsto premičnic (planetov). Manjša je nego naša zemlja in je bližja solncu. Sedaj je oddaljena od naše zemlje samo 60 milijonov kilometrov. Že več let ni bila tako blizu. Zvezdoznanci jo sedaj kaj pridno gledajo s svojimi, nalašč za to jako umetno sestavljenimi daljnogledi in jo tudi fotografirajo. Učenjaki jo namreč preiskujejo, da izvedo, kaka je njena površina. Zlasti jih zanima, ali živé tudi na tej zvezdi ljudje. Ne moremo si namreč misliti, zakaj bi živeli ljudje samo na zemlji, ki je vendar eden najmanjših planetov, in ne tudi na drugih, ki so enaki kakor naša zemlja. Vendar pa se dosedaj še ni prišlo do pravih spoznanj, ker še nimamo tako natančnih daljnogledov.

Odprto pismo.*)

Gosp. Jožefu Pavlica, županu v Rihembergu.

Še pred razpustom stavbene bolniške blagajne Madile e Comp. s sedežem tu, — prilično meseca maja lanskega leta Vam je oddalo podjetje v zmislu § 17. društvenih pravil ves inventar v varstvo, katerega so zvozili v Vaso hišo v „Geti“. Ko se je potem septembra meseca istega leta preštel omissljeno opravilo, manjkal je velik del tega inventarja kakor n. pr. veliko število novih rjuh, obrisalk, svetilk, stolic itd.

Dvignil se je bil takoj krič, da so bili tatovi v Vaši hiši. — Ključ se je bil — nem prav ali izgubil ali zlomil, istina pa je, da se je bilo poklicalo kovača Šimona, da odpre sobo.

Kdo je bil tat, oziroma tatovi, se ni niti preiskovalo — dasiravno ste bili Vi kot župan dolžan ukreniti potrebno, da bi se bli iztaknilo hudodelce.

Pred lanskim izletom tržaških veteranov v Rihenberg nosili so Vaši ljudje stolice iz Vaše hiše v „Geti“ v ono, kjer bivate, t. j. v „Frlanico“ ter se ni videlo, da bi se bilo prenašalo iste nazaj, kamor so pritikale in tudi niso bile sprejete v zapisnik z drugim inventarjem temmanj prodane na tozadevni javni dražbi.

Ker je bil prebitek označene bolniške blagajne, — glasom pravil namenjen v dobrodelne namene, t. j. ubožnemu zakladu občine Rihenberg in Dornberg, usojam si staviti Vam sledeča vprašanja:

1.) Kam so prišle te stolice? (stolic je bilo 14 in sicer 12 priprostitih po K 1.70 in 2 finjši po K 5.20 vsaka).

2.) Zakaj niso bile sprejete v zapisnik dd. 3./9. 1906 in potem prodane z ostalim inventarjem na javni dražbi?

3.) Zakaj niste naznanili tatvine ces. kr. orožništvu oziroma sodnji ter na ta način omogočili iztakniti hudodelce?

Ker je zadeva jako važna, Vas prosim, da blagovolite čim prej odgovoriti.

V nadi, da ugodite moji prošnji se Vam priporoča Vaš udani sosed

Vinko Cigoj.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Preklic.

Mi dva sva razposlala, ne da bi bila pooblaščenca, okrožnice in cenike, po katerih sva se izdajala kot imejtelja zaloge, tvrdke meh. bombaževne predilnice: Ritter, Rittmeyer & drug. v Gorici.

Obžalujeva, da je dalo to povod nesporazumljenju, preklicujeva s tem vse, kar se tiče tega in se zahvaljujeva zgoraj omenjeni tvrdki za naklonjenost, katero je nama izkazala pri tej priliki.

Hedžet & Koritnik — Gorica.

UČENCA

sprejme takoj modna trgovina
J. Zornik
Gosposka ulica št. 10.

Išče

lepo opremljeno sobo brez hrane.
Kdo, pové upravnistvo.

Ženstvo!

Strjenje krvitd. zdravi:
P. Ziervas, Kalk pri Kolinu št. 244.

Gospa G. v M. piše:

„Vaše sredstvo mi je hitro pomagalo.“

Knjigovodja

obenem tudi izurjen korespondent, več
slovenščine in nemščine v govoru in
pisavi

se sprejme s 15. septembrom t. l.

Prednost imajo oni, ki so večji italijanščine.
Ponudbe sprejema
tvrdka Janko Popovič,
Cerknica pri Rakeku.

Hotel „Pri zlati kaplji“ v Solkan pri Gorici

v bližini „Mizarske zadruge“.
Toti izvrstna bela in črna vina,
istrski refošk, kraški teran in pristna
bela domača vina. — Žgane in druge
opojne pijače več vrst. — Izvrstna
kuhinja postreže ob vsakem času z
mrzlimi in gorkimi jedili.

Postrežba točna, cene zmerne.
Za mnogobrojen obisk se toplo
priporoča

Anton Milost,
lastnik.

Čujte! Čujte!

Prej 18 K
sedaj 7 K

Krasna remontoir-Gloria srebrna ura s 3 moč-
nimi pokrovi, bogato okrašena, dobro ideoča, 3
leta garancija, pošlji proti povzetju za
samo 7 kron

Henrik Weiss — Dunaj XIV.3.
Sechshauserstr. 5/6

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče mirušnega in drobnega
blaga ter tkanin, preje in stij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjske. — Rožni vencl. — Mašne
knjižke.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najboljše oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35—8

Odlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi-
nejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne
pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-
brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo

po jako zmernih cenah.

+ Gumasto blago +

higijenske, kirurške in teh-
niške gumaste cevi vseh vrst,
povoščeno blago in linolej,
kilni pasovi, pasovniki, noga-
vice za krčne žile in pa

+ vsi predmeti za bolniško postrežbo +

M. Gál

Trst, Corso 4. Gorica, Corso Verai 11.

Odvetnik

Dr. IVAN VINCI

se je preselil s svojo odvetniško pisarno

v Pekališče Josipa Verdi št. 37

v pritličju (telefon št. 118.)

Ad 1107

Razglas.

Županstvo Tolmin na Goriškem razpisuje mesto občin-
skega zdravnika z letno plačo 2000 kron. Natančneje podatke
o službenih pogojih izdaja občinski urad. Prošnje za podelitev
službe vložiti je do 15. septembra t. l.

Županstvo Tolmin na Goriškem

dne 1. avgusta 1907.

Župan: Gabersčik l. r.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (piazza Duomo)

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev

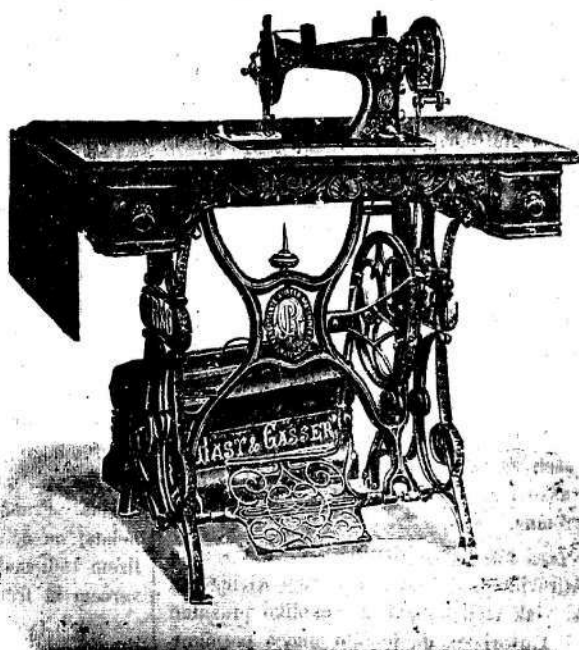
raznih sistemov

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
Raštelja št. 4 sprejema vsako
popravo šivalnih strojev, dvo-
koles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in po-
prave jamčiva od 5-10 let.

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva
vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podruž-
nica v Spiljetu. Zastopstvo v Orizentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Novozidana mala hiša z vrtom

v lepi solnčnati legi ne daleč od sre-
dine mesta obstoječa iz 2 sob, 1 ku-
hinje, kleti in podstrešja

je takoj na prodaj za 4600 gld.

Natančneje pové upravnistvo „Soče“.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške
pince, potlice itd.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles

Waffenrad z dveletnim

in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu

v Gorici, Via Duomo št. 3.

Prodaja tudi na mesečne obroke.

„Flox“

je fotografski apa-
rat, s katerim —
brez znanja — vsa-
kdo lahko fotogra-
fira. Z aparatom se
napravi slike v veli-
kosti 5x7 cm in
stane z elegantno
popolno pripravo in
navodilom samo

kron 6.

Odpošlji proti
povzetju:

H. Weiss,

Dunaj XIV.3., Sechshauserstrasse 5/109

Mehanična delavnica

I. Potočnik & A. Hügel

GORICA — za vojašnico — GORICA

Telefon št. 71

Koncesijonirana inštalaterja za plinove,
vodne in električne razsvetljave. Spre-
jemata oddajo in montiranje parne in
gorkovodne kurjave; kompletne oprave
kopališč, vodovodov, preskrbujeta po-
sestva, vile in občine z vodo, vodnjaki
in sesalkami za vsake smotre in za
vsako višotino, postavljata popolno elek-
trično razsvetljavo in električne naprave
za proizvodnjo sile, napeljujejo telefon,
telegraf in strelovode.

V bogati zalogi imata tehnične pred-
mete, kakor železo, kotlovinu, med
(mesing), svinec in kositerne cevi, arma-
ture in priprave za paro-, vodo- in plino-
vode, vse vrste mineralnih olj, olja za
avtomobile, parne in plinovne motorje.

Zastopata tovarne za jeklo: „Pol-
dihütte“, St. Pöltensko tovarno mehkega
železa in livarno jekla, in „Ww. Lutz
sinovi“ v Bludencu, t. j. tovarno, ki
izdeluje posteklinat (email) peči in
izveske.

Izdelujeta in imata v zalogi vsako-
vrstne predmete in inštalacijske priprave
za močne in šibke tokove, pripomočke za
inštalaterje. Imata tudi moderno oprav-
ljeno delavnico za galvanotehniko, pozla-
čenje, ponikljevaje in za plastične na-
vdarke. — Mehanična delavnica z motorje-
vim obratom in s preciziziranimi stroji za
fino izdelovanje in za različne izdelke,
katere se proizvajajo na vrtečih in poobla-
stih strojih. Poprave na vsakovrstnih
parnih in plinovih motorjih se skrbno
izvršujejo. — Točna postrežba in zmerne
cene. — Načrti, proračuni brezplačno.